

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

Історичний факультет

**СХОДОЗНАВСТВО.
АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Тези доповідей

II Міжнародної науково-методичної конференції

19 березня 2021 р.

Харків – 2021

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

Ю.Д. Бойчук – ректор, доктор педагогічних наук, член-кореспондент НАПН України (Україна)
С.В. Бережна – проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності доктор історичних наук, професор(Україна)
Д-р Кемаль Учунджу, професор, Чорноморський технічний університет (Туреччина)
Н.В. Руда – завідувач кафедри східних мов, кандидат філологічних наук, доцент (Україна)
Л.М. Ямпольська – доцент кафедри всесвітньої історії, кандидат історичних наук, доцент (Україна)
І.А. Скразловська – доцент кафедри східних мов (Україна)
Д-р Алібекіроглу Сертан - викладач кафедри турецької мови і літератури у Газіантепському університеті (Туреччина), запрошений викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, 19 березня 2021 р. – Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2021. – 206 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 3 від 07.04.2021

До збірника увійшли тези доповідей II Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

воєнного округу Російської імперії: введення в проблему.....	122
Домановський А.М. Богословський складник франко-візантійських відносин другої половини VIII ст.....	124
Кошовий С.А. Президент США Джо Байден: очікування та пріоритети щодо Індо-Тихоокеанського регіону.....	126
Купчик О.Р. Жизнь и деятельность Абульфата Талышинского (1885-1949 гг.).....	128
Олійник О.М., Олійник М.М. Розвиток органів національної безпеки в Японії у другій половині XX ст.....	130
Подрез Ю.В. Динаміка турецько-сирійського протистояння в контексті загальної глобалізації міжнародних відносин.....	133
Тумаков О.І. К вопросу об османских военнопленных в Российской империи: «харьковский плен» князя Скарлата Каллимахи (1810-1812 гг.)....	135
Фалько С.А. Діяльність військово-інструкторських місій провідних європейських країн і Сполучених Штатів Америки в Азії у міжвоєнний період (1918-1939 роки): порівняльний аспект.....	137
Ціватий В.Г. Концепт «Схід» і публічна дипломатія Японії в умовах мондiального світоустрою XXI століття: історико-регіональний, діаспоральний та інституціональний дискурси.....	139
Ямпольська Л.М., Абдулкадер Ардалан Латіф Абдулкадер. «Берберське питання» та його політизація в Алжирі у 80-х рр. XX – 10-х рр. XXI ст.....	141
Дівицька С.В. Оцінка наслідків політики «Великого стрибка» в КНР у зарубіжній історіографії.....	144
Ляшевська Г.І. Корея в період колоніальної залежності від Японії (1910-1945 рр.).....	146
Мачай О.О. Політика Ібрагіма I Дербенді у завоюваннях Тамерлана.....	148
Омельченко В.О. Ясудзі Окамура – творець «Іанфу».....	150
Сопельняк А.С. Розселення вірмен на території України у науковому доробку Я.Р. Дашкевича.....	152
Топчій Д.С. Вплив відносин між США та КНР на вирішення «тайванського питання» на сучасному етапі.....	154
Хвойницька С.Г. Взяття фортеці Родос: шлях Османської імперії до Середземного моря.....	156
Целуйко А.О. Організація визволення Палестини (ОВП) як складова Палестинського руху опору: до історії виникнення.....	157

ЕКОНОМІКА, ПОЛІТИКА, СОЦІУМ КРАЇН СХОДУ

Dr. Öğr. Üyesi Cevdet. Sanal Tipoloji: Sosyal Medyada Sözel Bellek İzleri.....	160
Андрєєва Ю.В. Проблема концепту «Made in China».....	163
Беззубенко А.В. Безпекова політика в АТР через призму діяльності регіонального форуму АСЕАН.....	165
Кошовий С.А. Словацько-тайванська взаємодія у контексті поліцентричного світу.....	168
Лю Синься. Возрождение сельской экономики с помощью развития индустрии китайской сельской культуры.....	170
Михтуненко В.В. Перспективи економічного розвитку Китаю в умовах пандемії COVID-19.....	172
Павленко С.С. Хто вони? Японські консули в Одесі (1892-1937).....	173
Пилипчук Я.В. Интеллектуалы Мавераннахра XIV-XVI вв.....	176
Ткачук А.П. Становлення військового стану самураїв у середньовічній Японії.....	179
Шаленна Н.М. Особливості сучасної культурної дипломатії Туреччини.....	181
Щербакова К.О. «Культура скасування» (cancel culture) у китайській національній ідеології.....	183
Tang Yongbo. The Application of Marxism Theory in the Ideological and Political	

Крім цього, в березні 2018 р. влада США прийняла Закон «Про поїздки до Тайваню», згідно з яким США і Тайвань можуть офіційно один до одного посилати чиновників вищого рангу, а в квітні 2018 р. Держдепартамент США схвалив план, що дозволяє оборонним підприємствам вивчати можливість продажу Тайваню технологій і систем озброєння для його програми зі створення підводних човнів. Ці кроки сприймаються Китаєм як дії, що порушують статус-кво з «тайванського питання» [0, с. 30].

Таким чином, за останні три десятиріччя «тайванське питання» і його вплив на американсько-китайські відносини без перебільшення потенційно є однією з найгостріших проблем світової політики XXI ст. Подальша двостороння взаємодія з «тайванського питання» буде залежати від того, наскільки обидві держави зможуть визначити свої цілі в регіоні, засоби для їх реалізації та можливі витрати з прийнятих рішень.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волошина А.В. Тайванський вопрос в современных отношениях Китая и США. Восточная Азия: прошлое, настоящее, будущее / Рос. акад. наук; Ин-т Дальнего Востока; отв. ред. сост. Ю.В. Кулинцев. М.: ИДВ РАН, 2020. 400 с.
2. Лінь Явень. Політика КНР щодо проблеми Тайваню у XXI столітті. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/politika-knr-v-otnoshenii-problemy-tayvanya-v-xxi-veke> (дата звернення: 14.01.2021 р.).
3. Китай і Тайвань: витоки протистояння (2 січня 2019 р.). URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-46740156> (дата звернення: 15.01.2021 р.).

ВЗЯТТЯ ФОРТЕЦІ РОДОС: ШЛЯХ ОСМАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ДО СЕРЕДЗЕМНОГО МОРЯ

*Хвойницька Сніжана Геннадіївна, студентка 3 курсу історичного факультету
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: к. і. н., доц. Беззубенко А.В.*

XV – XVI ст. в історії Османської імперії вважаються часом її військово-політичного розквіту, особливо у роки правління султана Сулеймана I (1520 – 1566 рр.), якого у своїй країні називали Кануні (Законодавець), а в Європі – Величний або Пишний. З його ім'ям тісно пов'язані військові перемоги і рух країни на Захід, а до цього ще потужний період правління Селіма I Явуза (1512 – 1520 рр.), що і привели імперію до апогею її розвитку.

У XVI ст. для Османської імперії постає надважливим питанням відкриття шляху до Середземного моря. Середземне море було ключем до європейського світу. Щоб отримати аванпост і легітимність на дії в басейні Середземного моря необхідно було завоювати острів Родос. Султан Сулейман I, який мав великі плани по розширенню кордонів держави розумів, що таким чином він зможе забезпечити своїй країні надзвичайно вигідні позиції у можливій подальшій боротьбі за лідерство в регіоні з провідними на той час європейськими державами – Францією, Англією, Священною Римською імперією німецької нації. До того ж, занепокоєння султана викликали лицарі-госпітальєри, які проживали на острові та були найближчими християнами до Анатолійського узбережжя [1, с. 253]. Вони постійно загрожували торгівлі османів з Олександрією, захоплювали турецькі вантажні судна та паломників на шляху в Мекку, підтримували повстання проти турецької влади в Сирії [2].

22 липня 1522 р. розпочинається осада фортеці Родос. Варто нагадати, що у 1480 р. ще за правління Мехмеда II Фатіха (1451 – 1481 рр.) турки вже намагалися захопити

острів. Однак після тримісячної облоги вони були змушені відступити. Султан Сулейман Величний, який цього разу керував військом, відправив на острів свою найкращу флотилію. Флот, який складався майже із 400 кораблів і був сильною стороною османів, блокував місто з моря. Сам султан повів 100-тисячне турецьке військо суходолом через Малу Азію до місця на узбережжі навпроти острова.

Облога Родоса тривала більше ста днів. Лицарі-госпітальєри на чолі з магістром ордена Філіппом де Вільє де л'Іль-Адамом тривалий час тримали оборону, але 21 грудня 1522 р., вичерпавши всі продовольчі запаси, змушені були піти на перемовини. Султан Османської імперії запропонував лицарям та жителям фортеці покинути її. Тим, хто забажає залишитися, гарантувалася релігійна свобода, звільнення від сплати податків на 5 років, збереження їхнього майна.

Саме ця на перший погляд проста тактика зробила вирішальний крок у завоюванні фортеці Родос. Лицарі-госпітальєри покинули острів, тим самим зберігши собі життя. Захоплення Родосу 1522 р. (а перед цим Белграда у 1521 р.) стали підставою успішної діяльності османів в Європі. Перш за все, з'явилася важлива точка опори, завдяки якій вони залишалися впливовою державою в Європі протягом кількох століть. Ніщо практично тепер не загрожувало турецьким військово-морським силам в Егейському морі і в Східному Середземномор'ї.

Мудрість – велика справа. Султан Сулейман з-поміж багатьох своїх рис виділявся надзвичайною мудрістю. Саме за правління султана Сулеймана I Величного країна досягла своєї найбільшої могутності. У цей час вдалося розширити її кордони і встановити багато важливих дипломатичних стосунків. Султан відрізнявся не тільки мудрістю, а й умінням налагоджувати дипломатичні стосунки. Він цінував мистецтво, особливо поезію. Завдяки йому Османська імперія досягла розквіту не тільки у воєнній справі, а й у внутрішньому житті. Великою є та держава, в якій процвітає не тільки зовнішня, а й внутрішня політика. Таким був період правління султана Сулеймана I. Недарма цей час назвали «золотим століттям» в історії Османської імперії.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Жилина А.И. Внешняя политика османского султана в правление падишаха Сулеймана I Кануни. Вестник Таганрогского института имени А.П. Чехова. 2016. С. 251-258. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vneshnyaya-politika-osmanskogo-sultanata-v-pravlenie-padishaha-suleymana-i-kanuni>
2. Расцвет Османской империи. Эра Сулеймана I. Великие походы на Запад. URL: <https://history.wikireading.ru/216824>
3. Ніколіна І.І., Машевська А.А. Zenit Османської імперії: правління Сулеймана I. Логос. Мистецтво наукової думки. 2018. № 1. С. 98-100.
4. Кладова А.А. Зовнішньополітичний аспект правління султана Сулеймана I в Османській імперії: золота доба чи початок краху імперії? URL: <https://www.academia.edu>

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИЗВОЛЕННЯ ПАЛЕСТИНИ (ОВП) ЯК СКЛАДОВА ПАЛЕСТИНСЬКОГО РУХУ ОПОРУ: ДО ІСТОРІЇ ВИНИКНЕННЯ

Целуйко Анна Олександрівна, здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти історичного факультету

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: к. і. н., доц. Л.М. Ямпольська

У сучасному світі досить гостро стоять питання взаємовідносин етносів і конфесій, а також територіальні суперечки, що їх супроводжують. Тема нашого дослідження є